

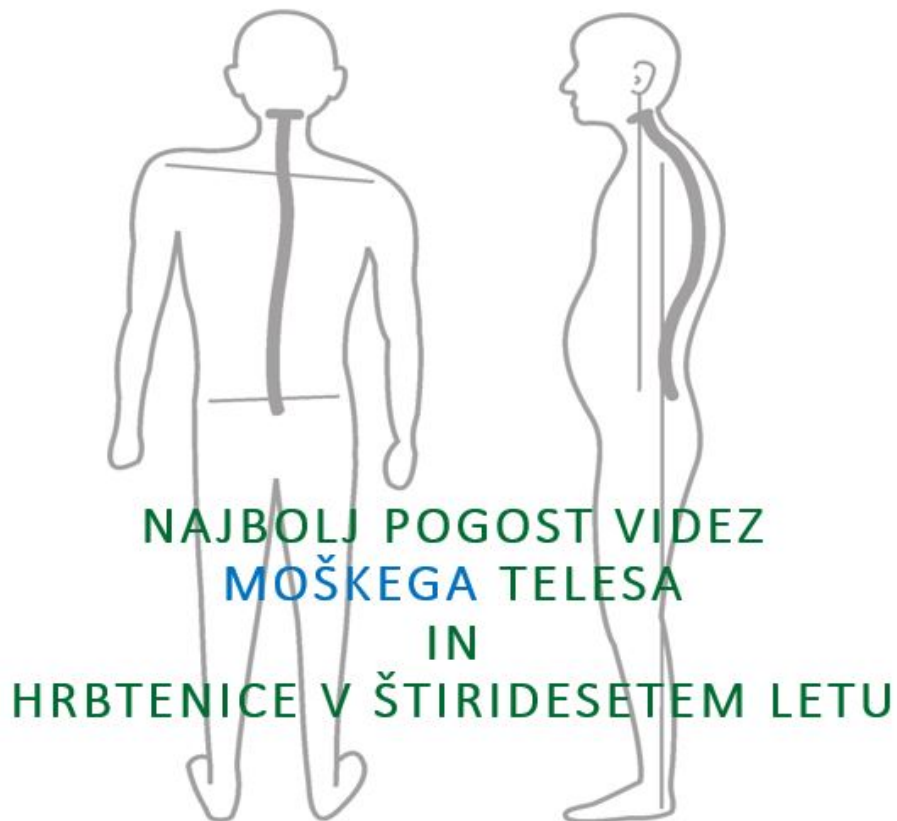
Kompaktni bronasti rimski kipec, visok 9 centimetrov in dolg 5 centimetrov, je težek 453 gramov, star pa je več kot 1700 let. Kipec najverjetneje predstavlja Aleksandra Makedonskega. Njegova primarna vloga je bila okrasna, svoj čas pa je bil sestavni del tedanjih stilskih zločljivih mizic. Te so bile zaradi svoje uporabnosti sestavni kos opreme višjih rimskih častnikov in generalov ter premožnejših družin med daljšimi potovanji. Da gre za Aleksandra, je moč soditi iz podobe samega obraza, dolgih valovitih las, spetih na eni strani v čop, na drugi strani pa prosto padajočih na gola ramena, njegove značilne upodobitve. Kipec je dobro ohranjen, tako da jasno izraža vso razkošnost in natančnost rimske umetnosti. Glavo krasi diadem, znamenje časti in dostojanstva, jasno viden na čelnem delu v obliki obroča. Obraz zaznamujejo kratko pristrizena brada, okrogel nos in široko čelo. Za člane Združenja HumanUP pa je izjemnega pomena zato, ker podoba Aleksandra predstavlja tipičen primer najbolj pogostih oblik zamaknjenosti prvega vretenca, atlasa.

Brada je usmerjena v levo, vrat pa v desno stran, kar pomeni, da je prvo vretence zamaknjeno v desno. Desna rama je spuščena in pomaknjena naprej v primerjavi z levo. Tudi, ko se kipec Aleksandra opazujemo s strani, opazimo tipičen primer zamaknjenosti atlasa naprej, kajti ušesi sta na levi, še posebej izrazito pa na desni strani pomaknjeni naprej v primerjavi z rameni, čeprav naj bi bili v isti ravnini. Ker vemo, da so rimski umetniki dosledno sledili verodostojnim upodobitvam svojih modelov in muz, to lastnost so podedovali od grških kolegov, lahko sklepamo, da je človeška vrsta že pred najmanj 1700 leti imela zamaknjen atlas. Torej tudi pred nastankom kipca. Zahvaljujoč verodostojni in plastični upodobitvi, lahko tudi danes s prostim očesom vidimo, da je atlas kipca Aleksandra zamaknjen. Ali je možno, da je asimetrija oziroma zamaknjenost atlasa botrovala njegovemu zelo kratkemu življenju? Umril je namreč star komaj 32 let. Odgovora ne poznamo, vprašanje pa je lahko namig kolegom zgodovinarjem, arheologom, antropologom ..., da ostanejo odprti v iskanju odgovorov za določene teze tudi izven tradicionalnih izhodišč.

Za nas v sedanosti ni dvomov, glede tega ali imamo atlas premaknjen ali ne, boljše je vprašanje, ali je premaknjen malo ali več. Vsi tisti ki imajo večja odstopanja ramenskega pasu, medenice, hrbtenice od naravnega položaja imajo slabšo kakovost življenja in posledično živijo krajše. Tudi sami lahko prvič v življenju preverite, kako je z vašim atlasom. Postavite se prosim pred večje ogledalo, v katerem lahko vidite celo telo in spustite roke ob telo. Sprostite se, mal počakajte in pogledjte v katero stran imate pomaknjeno medenico. Zatem preverite katero rama imate nižje, stopite par korakov bližje ogledalu in si pozorno oglejte katero rama je obrnjeno bolj naprej. Ali je to rama, ki je že tako nižje? Prosite koga v bližini, da si vas ogleda s strani, pri večini primerov imamo glavo pomaknjeno naprej v primerjavi s telesom, ker je atlas zamaknjen nazaj. To velja, ko so ušesa in kolk pomaknjena naprej, rama in peta pa nazaj. Zaradi vseh anomalij se od najzgodnejšega otroštva ukrivlja hrbtenica,

posledično imajo vitalni organi manj signalov za svoje pravilno delovanje. Na koncu preverite prosim še vaš vrat, kajti po japonskem pregovoru velja *Ukrivljen vrat je kratko življenje*. Če je nagnjen v desno, potem je atlas verjetno premaknjen v levo in obratno. Marsikdo je v resnici presenečen, ko prvič vidi, kakšno je stanje njegovega atlasa in posledično tudi videza. Vendar rešitev obstaja a to je HumanUP metoda s katero se atlas vrne v svoj anatomski (naravni) položaj in posledično spodbudi proces preporoda, kar bo omogočilo bolj zdravo, veselo in daljše življenje.

Kot predsednik Združenja HumanUP v Ljubljani si prizadevam narediti svet boljši in lepši za življenje. Želim si, da bi naše združenje postalo najštevilčnejše združenje dobronamernih in zdravih posameznikov v Sloveniji. Kot magister zgodovine sem si zadal tudi dodatno nalogo: poskušal bom najti prve strokovnjake atlasologe znotraj zgodovinarske stroke. Večina zgodovinarjev se nas zaveda pomena grške in rimske medicine. Vsi zdravniki bi morali slediti Hipokratovi prisegi, kar pa žal v XXI. stoletju ni več običajna praksa.

Danes imamo veliko srečo. V naši sedanjosti živi skromen človek Predrag Đorđević, ki je razvil najučinkovitejšo metodo namestitve atlasa. Neizmerno sem vesel, da sem ga imel priložnost spoznati. Zame je brat in idejni vodja na poti narediti svet boljši in bolj zdrav, za boljše življenje nas in naših potomcev. Iskreno upam, da ne bomo obsojeni ideje o bolj zdravem in boljšem svetu držati v sebi, tako kot je moral Atlas iz grške mitologije vse življenje na plečih nositi nebeški svod.

Zato vas vabim, da se nam pridružite na poti za dosego zdravega in boljšega sveta.

Vljudno vabljeni v Združenje HumanUP!

mag. Damnjan Damnjanović, predsednik